

אם כי דבריה לא היה בקו ההגיון ~~אסא~~ הצרוף - הבינותי מהחרגשותה - יותר מאשר מדבריה - שיש לה ידיעה פנימית שכוחות מכריעים בממשלה רוגזים על הרנון האפשרי שהשפעת היהודים מכוונת את הפרלמנט הבריטי. הממשלה עמדתה איתנה. יש לה רוב עצום בפרלמנט והיא ניצחה בכל בחירות המלואים, והיא החליטה כנראה לקבל מהפרלמנט "קרט בלנש". אם כי דלטון הבטיח לנו שמפלגת העבודה תלחם נגד הצבעה וידרשו מהממשלה שהוויכוח יהיה חפשי - ברור שהממשלה תעמוד על דעתה: לדרוש הצבעה המאשרת את הודעתה (הסתומה), המבטיחה לה חופש פעולה כמעט גמור ומחזקת עמדתה כלפי חבר-הלאומים.

ברור גם שחקבל רוב, אם אפילו חלק גדול במפלגה (נניח) אינו מרוצה "מהתכנית". לא ~~אסא~~ יעזו להפיל בגלל זאת את הממשלה. ודווקא מפני שהממשלה בטוחה ברוב שלה - יש דווקא ערך נוסף שחשמע בבית בקורת חריפה נגד הנחת הודעה, נגד הודיה בכשלון המנדט ונגד פרטי התכנית. אולם כחמיד אנו נחונים בין הפטיש והסדן.

16.7.37

הרוויזיוניסטים מסרבים להפגש איתנו מכיוון שהתנגדנו למינוי יו"ר נייטרלי. איני מצטער על סרוב זה. איני מאמין שהיה יוצא דבר מה מהפגשה כי ברוד. הסכים לי שלא נדון אתם, אלא על דבר אחד: חזירתם להסת' הציונית בתנאים שנועדים לכל שאר המפלגות, כלומר קבלת המרות הפוליטית של הקונגרס הציוני.

הם בלי ספק ימשיכו בתעלול החתירה וההרס - הפעם זה לא יותר מסוכן מאשר בימים רגילים. גם הסכנה של התפרדות קבוצת וורבורג אינה מסוכנת ביותר. ולשוא חרד כל כך קפלן. המצב הפוליטי החדש משנה לגמרי את התנאים. תלוחנו ביאהודים אלה אינה כל כך גדולה כמו שסבור קרפף. ויעשו מה שיעשו לא ישחלטו על הגורל הפוליטי של העם היהודי. עכשיו מוחות מבזמן אחר.